

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/61/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813010202
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5813010202.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7. októbra 2015 v Žiline, o odvolaní obžalovaného L. T. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/65/2013 zo dňa 7.4.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/65/2013 zo dňa 7.4.2015.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo uznal obžalovaného L. T. vinným z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/, j/) Tr. zák. Za toto konanie mu podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j), l) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov a podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. na výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Tým istým rozsudkom mu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad na 30 mesiacov s tým, že podľa § 77 ods. 1 písm. b) Tr. zák. mu uložil povinnosť dvakrát v kalendárnom mesiaci sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, a to bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní. Písomným podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 15.6.2015, odvolanie písomne odôvodnil. Prostredníctvom obhajkyne uviedol, že sa necíti byť vinným zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi, ktorého skutku sa mal dopustiť konaním opísaným vo výrokovej časti rozsudku. Podľa odvolateľa okresný súd rozhodol nesprávne. Z dôkazov vykonaných v priebehu prípravného konania a konania pred súdom nevyplývajú relevantné skutkové zistenia o tom, že by si neoprávnene na neznámom mieste obstarával metamfetamín, ktorý následne prechovával. Zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky, zo zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov alebo pozemkov, ako aj znaleckých posudkov vyplýva, že u neho nebola zaistená žiadna psychotropná látka. Stopy psychotropnej látky - pervitínu zistené zo zaistených prázdnych injekčných striekačiek a obalov sú dôkazom jedine toho, že bol konzumentom pervitínu, čo aj sám potvrdil, a vyplýva to aj zo znaleckého posudku MUDr. Milana Spitku a odborného vyjadrenia toxikologického laboratória. Prvostupňový súd opiera svoje rozhodnutie ohľadom predaja metamfetamínu ďalším osobám o výpovede svedkov z prípravného konania, ktorí však pred súdom odmietli vypovedať. Svedkovia S., Y., F. a A. odmietli vypovedať bez oprávnenia, keď po poučení na hlavnom pojednávaní neuviedli zákonný dôvod, ktorý dáva právo odmietnuť vypovedať. Odvolateľ ďalej uviedol, že popiera

predaj akejkoľvek psychotropnej látky Y., ako aj A., ktorých výpovede od začiatku namieta ako absolútne nevierohodné. V prvom rade neexistuje žiadna dôkazná súvislosť medzi A. a Y.. Tvrdenia svedka A. nepotvrdil ani svedok L. W., ktorý odmietol v prípravnom konaní vypovedať a jeho výpoveď nie je podložená žiadnym iným dôkazom. Svedok A. sa snažil svojou výpoveďou napomôcť L. W., ktorého on, v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Námestove pod sp.zn. 4T/107/2012, usvedčuje. Dôkazom tejto snahy C. A. je aj skutočnosť, že L. W. navštívil dvakrát vo výkone väzby, a to prvýkrát už v januári 2012. Výpoveď svedka Y. je nevierohodná najmä preto, že ako sám uviedol je príležitostným užívateľom pervitínu dva roky, avšak spomína si len na jeho meno, že mu mal prediť jeden diel pervitínu, a to iba jedenkrát, pričom mená ostatných, ktorí mu ponúkli pervitín si už nepamätá, resp. ich nevie uviesť. Okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 17.4.2014 čítal záznam OR PZ z vyhodnotenia získaných informácií na čl. 325, pričom nevyhovел námietke jeho obhajkyne, že sa nejedná o dôkaz v zmysle § 119 Tr. por., ale len o hodnotenie určitých informácií políciou, ktoré boli získané ako podklad pre podnet na začatie trestného stíhania. Z uvedeného dôvodu považuje predmetnú listinu za nezákonný dôkaz. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že v predmetnom vyhodnotení sú uvádzané skutočnosti, ktoré nemajú oporu v žiadnom inom relevantnom dôkaze, a to napríklad že Q. Y. pri komunikácii s obžalovaným používal telefónnu stanicu s číslom XXXX XXXXXX evidovanú na osobu J. P. a telefónnu stanicu s číslom XXXX XXXXXX bez registrácie, pričom uvedené informácie nepotvrdil ani samotný svedok Y.. Odvolateľ ďalej namieta výpoveď svedkyne T. B. z prípravného konania zo dňa 15.6.2012 z toho dôvodu, že bola pod vplyvom drog, čo uviedla na hlavnom pojednávaní dňa 24.9.2013 a preto takáto jej výpoveď je nezákonná. Následne odmietla vypovedať z dôvodu podľa § 130 ods. 2 Tr. por. Prvostupňový súd sa v odôvodnení svojho rozsudku nezaoberal a nevyhodnotil jeho obhajobu ohľadom vyššie uvádzaných dôvodov, pre ktoré sú podľa odvolateľa výpovede svedkov nevierohodné. Obžaloba i rozsudok prvostupňového súdu mu kladie za vinu, že metamfetamín dával svedkyňi L. S. opakovane, a zadarmo. Takéto jeho konanie nebolo preukázané žiadnym relevantným dôkazom, z ktorého by vyplývalo, že jej opakovane drogu ponúkal. Práve naopak v konaní pred prvostupňovým súdom poukazoval na tú skutočnosť, že ak príležitostne so svedkyňou spolu užíli drogu, tak si ju aj vždy spolu kúpili. Svedkyňa tieto skutočnosti potvrdila. Odvolateľ ďalej uviedol, že ako konzument drog v čase od júna 2011, keď bol nezamestnaný si skúšal privyrobit' tak, že ponúkol na predaj namiesto metamfetamínu liek kalicor, keďže jeho prášková konzistencia, zafarbenie a účinok bol podobný metamfetamínu. Prvostupňový súd túto jeho obranu vyhodnotil ako účelovú s poukazom na závery znaleckého posudku T. Q.. Znalec však svojou výpoveďou absolútne nevyvrátil možnosť získania tohto lieku tak, ako to on opísal na hlavnom pojednávaní dňa 24.9.2013. Znalec zároveň uviedol, že liek kalicor s obsahom pyracetamu je technologicky spracovaný do želatínových kapsúl, pričom tento zlepšuje metabolizmus mozgových buniek a použitím vyššej dávky sa dostavia tiež účinky ako pocity nespavosti, zlepšenie vedomia a pamäti, i keď skúseného konzumenta drog je len ťažko možné oklamať. Odvolateľ ďalej uviedol, že nepopiera, že ako konzument si metamfetamín kupoval, ale vždy len od L. W., a pre svoju vlastnú potrebu. Namieta páchanie skutku závažnejším spôsobom konania, t.j. po dlhší čas a na viacerých osobách. Osoby, ktoré v tomto trestnom konaní vystupujú ako osoby kupujúce drogu nemajú procesné postavenie svedkov - poškodených v zmysle § 46 ods. 1 Tr. por., ale procesné postavenie svedkov v zmysle § 127 a nasl. Tr. por. Samotnou kúpou drogy a jej dobrovoľným užitím tieto osoby automaticky neutrpiajú na svojich zákonom chránených právach, a preto sa nestávajú poškodenými osobami. V zmysle § 138 písm. j) Tr. zák. musia byť trestným činom poškodené najmenej tri osoby. Podľa odvolateľa už samotnou skutkovou podstatou trestného činu nedovolennej výroby omamnej a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák., je vyjadrený trestnoprávny postih za predaj týchto látok ako protiprávneho konania, a to bez vymedzenia počtu kupujúcich osôb. Trestnoprávne postihovať je možné len také konanie, ktoré presne vymedzuje Trestný zákon, a to bez extenzívneho výkladu právnej normy. Rozsudok prvostupňového súdu považuje odvolateľ za nepreskúmateľný a neurčitý v tom, že nie je zrejmé a jasné, na základe ktorých skutkových zistení mal súd preukázané, že skutok páchal po dlhší čas. Prvostupňový súd sa vôbec nezaoberal ani jeho obranou, ktorá spochybňovala a namietala páchanie skutku po dlhší čas. Ak by malo dôjsť k páchaniu pokračovacieho trestného činu po dlhší čas v zmysle § 138 písm. b) Tr. zák., uvedené by si vyžadovalo preukázanie určitej miery sústavnosti v páchaní trestnej činnosti, kde pri drogovej trestnej činnosti u konzumenta ide o obdobie viac ako jeden rok. V tejto súvislosti odvolateľ poukázal na judikát Najvyššieho súdu SR, ktorý konkrétne rieši túto otázku a bol publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR 1/2012 pod č. Tpj 32/2011. Podľa obžalovaného u neho nebolo dostatočne preukázané, že by pokračoval v páchaní trestnej činnosti po dlhší čas. Na základe týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí. Ak by však odvolací súd bol iného názoru, alternatívne navrhol, aby krajský súd

zrušil rozsudok okresného súdu a skutok, ktorý mu je kladený za vinu prekvalifikoval na skutok podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., a aby mu uložil podmienený trest odňatia slobody s primeranou skúšobnou dobou a probačným dohľadom. Takýto trest naplní svoj účel a bude na jeho nápravu dostatočný, a to aj vzhľadom na pomery a jeho osobu, pretože sa v priebehu trestného konania oženil, je otcom troch maloletých detí, kde jeho manželka L. S. je v súčasnosti na materskej dovolenke. Rodina, o ktorú sa riadne stará je výživou odkázaná na ním zarobené finančné prostriedky. Ďalej uviedol, že od 3.12.2011 úplne prestal konzumovať drogy a riadne pracuje. Navrhol, aby uvedený časový odstup bol pri ukladaní trestu vyhodnotený v jeho prospech.

Príslušný prokurátor sa k písomným dôvodom odvolania obžalovaného nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Prihliadal pritom i na chyby, ktoré sice odvolaním neboli vytýkané, ale sú takej povahy, že by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, a je dôvodné a to aj pre iné dôvody ako uvádza odvolateľ.

Vzhľadom na to, že napadnutý rozsudok trpel takými chybami, ktoré nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí, odvolací súd postupoval podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. a o odvolaní obžalovaného konal a rozhodol na neverejnom zasadnutí.

Primárne treba uviesť, že odvolací súd po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého rozsudku a po preskúmaní správnosti postupu konania, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo zistil, že v konaní pred prvostupňovým súdom došlo k zásadnému porušeniu práva na obhajobu podľa § 2 ods. 9 Tr. por., k porušeniu zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci podľa § 2 ods. 10 Tr. por., k porušeniu zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por., a pri ukladaní trestu i k porušeniu ustanovení Trestného zákona.

Žiada sa uviesť, že odvolací súd v predloženej veci už raz konal a rozhodol. Na podklade odvolania podaného obžalovaným a prokurátorom postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/65/2013 zo dňa 22.5.2014 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Napriek tomu, že odvolací súd upozornil súd prvého stupňa na ustanovenie § 327 Tr. por., okresný súd dané ustanovenie nerešpektoval a podľa tohto nepostupoval.

Podľa § 1 Tr. por., Trestný poriadok upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní a súdov tak, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. por. nikto nemôže byť stíhaný ako obvinený inak než zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanovuje tento zákon.

Krajský súd pri preskúmaní predloženej veci zistil, že prvostupňový súd po podaní obžaloby konal na hlavnom pojednávaní dňa 24.9.2013, 19.11.2013, 11.2.2014, 17.4.2014 a 22.5.2014, kedy vyhlásil v poradí prvý odsudzujúci rozsudok, ktorý bol následne uznesením Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 2To/92/2014 zo dňa 1.10.2014 zrušený a vec bola súdu prvého stupňa vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nariadil súdu prvého stupňa, aby po zrušení a vrátení veci vo veci vykonal nové hlavné pojednávanie a na tomto postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku. Následne okresný súd konal na hlavnom pojednávaní dňa 12.2.2015 a dňa 7.4.2015, kedy bol vyhlásený dotknutý rozsudok.

Podľa § 327 ods. 1 Tr. por. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

V zmysle citovaného právneho ustanovenia súd prvého stupňa po vrátení veci, je povinný, okrem úkonov a doplnení nariadených odvolacím súdom, vykonať vždy hlavné pojednávanie znovu, teda opakovať aj všetky úkony vykonané na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní a to najmä vtedy, ak rozsudok súdu prvého stupňa bol zrušený preto, lebo vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení a na

objasnenie veci treba dôkazy opakovať alebo vykonávať rozsiahlejšie doplnenie dokazovania ďalšími dôkazmi, ktoré treba konfrontovať s dôkazmi už vykonanými na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní. Potrebný rozsah nového pojednania veci však nebude vždy vyžadovať opakovanie všetkých úkonov vykonaných na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní.

V predloženej veci boli pre prvostupňový súd podkladom pre vydanie odsudzujúceho rozsudku výpovede svedkov C. A., U. S., T. B., T. F., Q. Y. a L. S.. Týmto osobám mal obžalovaný L. T. podľa obžalobného návrhu prokurátora od presne nezisteného času, najmenej od leta 2010 do 3.12.2011 predávať metamfetamín spravidla v cene 10,- Eur za jeden diel. Napriek tomu, že výpovede týchto svedkov boli rozhodujúce pre zistenie skutočného stavu veci a pre uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu, prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní po zrušení a vrátení veci dôkaz prečítaním výpovede svedkov, resp. ich opakovaným osobným výsluchom vôbec nevykonal, podstatný obsah skorších pojednání vôbec neoboznámil, a to i napriek tomu, že išlo o dôkazy významné a pre rozhodnutie vo veci zásadné.

Ako už bolo uvedené v predchádzajúcom okresný súd po podaní obžaloby až do vyhlásenia v poradí prvého odsudzujúceho rozsudku konal na hlavnom pojednávaní dňa 24.9.2013, 19.11.2013, 11.2.2014, 17.4.2014 a 22.5.2014. Na hlavnom pojednávaní dňa 24.9.2013 okrem iného vykonal dokazovanie výsluchom svedka U. S., T. B., L. S. a Q. Y.. Všetci títo svedkovia po zákonom poučení i podľa § 130 ods. 1, 2 Tr. por. na hlavnom pojednávaní využili právo odoprieť vypovedať a konajúca predsedníčka senátu používajúc nesprávne právne ustanovenie Trestného poriadku u svedkov S. a S. prečítala ich výpovede z prípravného konania.

V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva a upozorňuje, že súd prvého stupňa pred vykonaním akéhokoľvek dôkazu na hlavnom pojednávaní musí mať najskôr bez pochybností preukázané, že ide o dôkaz získaný zákonným spôsobom. Rozhodnutie súdu, založené na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom alebo vykonaných v konaní pred súdom nezákonným spôsobom, je nezákonné. Ak by okresný súd uvedenému venoval pozornosť a rešpektoval príslušné ustanovenia Trestného poriadku zistil by, že výpovede svedkov U. S. z č.l. 23 až 24, T. B. z č.l. 25 až 27 a L. S. z č.l. 28 až 29 zo dňa 15.6.2012 z prípravného konania neboli vykonané kontradiktórnym spôsobom, a pre konanie pred súdom ako dôkaz sú nepoužiteľné, a nemôžu byť podkladom výroku o vine obžalovaného, a to ani v spojitosti s inými dôkazmi. Následne neušlo pozornosti odvolaciemu súdu, že svedkyňa T. B. dňa 14.2.2013 (č.l. 397-398) po poučení podľa § 130 ods. 1, 2 Tr. por. rovnako ako na hlavnom pojednávaní dňa 24.9.2013 využila právo odoprieť vypovedať. I svedkyňa L. S. dňa 13.2.2013 (č.l. 395-396) využila právo nevypovedať, a právo nevypovedať využila i na hlavnom pojednávaní dňa 24.9.2013.

Svedkyňa T. F. bola osobne účastná na hlavnom pojednávaní dňa 11.2.2014. Po zákonom poučení podľa § 130 ods. 1, 2 Tr. por. využila právo nevypovedať. Konajúca predsedníčka senátu prečítala jej svedeckú výpoveď z prípravného konania zo dňa 15.6.2012 z č.l. 30 až 32, ktorá však nebola vykonaná kontradiktórnym spôsobom, a tiež bola prečítaná jej výpoveď zo dňa 22.5.2013 z č.l. 414 až 415, kedy rovnako ako na hlavnom pojednávaní dňa 11.2.2014 po poučení podľa § 130 ods. 1, 2 Tr. por. využila právo nevypovedať.

Svedok C. A. bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 17.4.2014. Po poučení podľa § 130 ods. 1, 2 Tr. por. využil právo nevypovedať. Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 15.6.2012 z č.l. 19-20, ktorá nebola vykonaná kontradiktórnym spôsobom. Na tom istom hlavnom pojednávaní bola prečítaná zápisnica o konfrontácii medzi svedkom a obžalovaným L. T. zo dňa 14.8.2012, ktorá bola vykonaná za prítomnosti obhajkyne. Rovnako bola prečítaná výpoveď svedka C. A. zo dňa 2.5.2013 z č.l. 409 až 411, ktorá bola vykonaná za prítomnosti obhajkyne.

S poukazom na uvedené krajský súd uzatvára, že zákonné podmienky na čítanie svedeckej výpovede boli splnené len u svedka C. A., U. S. a Q. Y.. Ak súd prvého stupňa uznal vinu obžalovaného L. T. i na podklade výpovede svedkyne T. B., L. S. a T. F., postupoval na podklade procesne neúčinných dôkazov a v rozpore s ustanoveniami Trestného poriadku.

Na tomto mieste považuje krajský súd za potrebné reagovať na odvolacie výhrady obžalovaného prezentované prostredníctvom obhajkyne, keď tvrdila, že svedkovia S., Y., F. a A. odmietli na hlavnom pojednávaní vypovedať bez oprávnenia a bez toho, že by uviedli zákonný dôvod, ktorý im dáva právo odmietnuť vypovedať.

V tejto súvislosti krajský súd poučuje, že právo svedka odoprieť vypovedať, ak by svojou výpoveďou spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo osobám uvedeným v § 130 ods. 2 veta prvá Tr. por., je dôsledkom ústavnej ochrany a táto má prednosť pred dosiahnutím účelu trestného stíhania (§ 1 Tr. por.), a to aj vtedy, ak by v dôsledku jej uplatnenia dokazovanie v konkrétnej veci trpelo tzv. dôkaznou núdzou. Nepochybné a nesporné je, že svedkovia U. S., Q. Y., T. F., C. A. a L. S. sú v postavení svedkov, ktorí by si svojou výpoveďou mohli spôsobiť trestné stíhanie. Ak po poučení podľa § 130 ods. 1, 2 Tr. por. využili právo nevypovedať, postupovali súladne s ustanoveniami Trestného poriadku.

S poukazom na to, že rozsudok vyhlásený dňa 7.4.2015 je výsledkom konania, v ktorom sa nepostupovalo podľa zákona, odvolací súd sa pri rešpektovaní princípu prezumpcie neviny nemôže vyjadriť k zákonnosti výrokov napadnutého rozsudku. Procesné pochybenia súdu prvého stupňa sú tak závažné, že bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Na záver krajský súd uvádza, že neušlo jeho pozornosti, že zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 12.2.2015 a tiež zo dňa 7.4.2015 nie je zrejmé, kto vlastne hlavné pojednávanie viedol, či predseda senátu alebo samosudkyňa. Obidve zápisnice o hlavnom pojednávaní sú podpísané samosudkyňou, i keď vo veci konal senát v zložení predsedu senátu a dvoch členov senátu. Aj v tomto prípade ide o zrejmú nesprávnosť, ktorú bude potrebné po vrátení veci postupom podľa § 60 ods. 2 Tr. por. napraviť.

S poukazom na uvedené, odvolací súd upozorňuje, že súd prvého stupňa musí dodržať v novom konaní zákonom predpísaný procesný postup a odstrániť všetky pochybnosti o zákonnosti dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní. Len na základe dôkazov získaných zákonným spôsobom bude môcť vo veci spravodlivo a zákonne rozhodnúť. Z týchto dôvodov krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.